

JUSTITISMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 17. april 2013
Kontor: Sikkerheds- og Forebyggelseskontoret
Sagsbeh: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2013-0037-0034
Dok.: 742088

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 (L 142), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 25. februar 2013.

Morten Bødskov

/

Anette Arnsted

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 (L 142) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 20. februar 2013 fra IT-Politisk Forening, jf. L 142 - bilag 3.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”I forlængelse af Justitsministeriets ”Redegørelse om diverse spørgsmål vedrørende logningsreglerne” har IT-Politisk Forening i en henvendelse til Retsudvalget bl.a. anført, at ét af de i redegørelsen nævnte eksempler på den praktiske anvendelse af sessionslogging reelt er telelogging, samt at et andet eksempel på anvendelsen af sessionslogging til brug for en konkret sag kun har haft begrænset betydning for efterforskningen i sagen, idet samme resultat kunne have været opnået på anden efterforskningsmæssig vis.

Det anføres således i henvendelsen fra IT-Politisk Forening, at eksemplet i afsnit 5.4.2 i Justitsministeriets redegørelse omhandler en sag om røveri af særlig farlig karakter, hvor sessionslogging har haft betydning for efterforskningen, reelt ikke omhandler sessionslogging, men alene loggede teleoplysninger.

Politikredsen, der forestod efterforskningen i sagen, har efter anmodning fra Rigspolitiet til brug for besvarelsen supplerende oplyst, at det i sagen ikke havde været muligt at stedfæste den ene gerningsmands færden alene på baggrund af logningsbekendtgørelsens regler om telelogging, der udelukkende stiller krav om logging af masteoplysninger i forbindelse med en telekommunikation, hvilket forudsætter en aktiv anvendelse af telefonen. I den konkrete sag var der tale om automatiske internet-sessioner, der indgik i den samlede mængde af loggede oplysninger, som var af afgørende betydning for efterforskningen af sagen.

Endvidere anføres det af IT-Politisk Forening i henvendelsen, at sagen omhandler netbankindbrud refereret i afsnit 5.4.3 i Justitsministeriets redegørelse alene anvendte sessionslogging til at udelukke en borger fra mistanke. Det fremgår dog nærmere af det nævnte eksempel i redegørelsen, at de loggede internetoplysninger kunne bruges til at spore en udenlandsk IP-adresse, der var tidligere kendt i forbindelse med økonomisk internetkriminalitet. Sessionsloggingen kunne således anvendes til at etablere en konkret mistanke i sagen, idet loggingen

var sat op til at registrere den enkelte brugers internetkommunikation.

Endelig anføres det i henvendelsen, at en brugers aktivitet på internettet i langt de fleste tilfælde vil blive registreret ved logning af hver 500. datapakke, hvorfor IT-Politisk Forening stiller sig uforstående over for et indirekte ønske om registrering af hver eneste datapakke, når Justitsministeriet i samme redegørelse beskriver politiets IT-mæssige udfordringer med at håndtere de nuværende datamængder.

Rigspolitiet skal i den anledning bemærke, at udfordringen ved internetudbydernes implementering af logningsbekendtgørelsens regler om sessionslogning ikke består i muligheden for at konstatere, om en bestemt bruger har været aktiv på internettet på et bestemt tidspunkt. Udfordringen ved implementeringen af sessionslogningen vedrører således ikke frekvensen af loggede datapakker, men primært det forhold, at de loggede datapakker er genereret af flere hundrede brugeres internettrafik, som dermed ikke kan anvendes til entydigt at identificere en bestemt brugers internetkommunikation. Forudsætningen for at anvende sessionslogning til at fastlægge den nærmere karakter af den enkelte brugers internetkommunikation er således, at logningen opsættes til at registrere den enkelte brugers internettrafik. Der henvises i øvrigt til afsnit 5.5.1.1 i redegørelsen.

Rigspolitiet kan i øvrigt bekræfte, at logningsdirektivet ikke stiller krav om registrering af porte eller sessioner i forbindelse med logning af mobil internetkommunikation. Kravet herom fremgår af logningsbekendtgørelsens § 5, stk. 1.”

Justitsministeriet kan henholde sig til Rigspolitiets udtalelse.

Justitsministeriet har i øvrigt noteret sig, at IT-Politisk Forening i sin henvendelse konkluderer, at internetudbydernes forpligtelse til at foretage sessionslogning bør afskaffes på baggrund af de hidtidige erfaringer med denne form for logning.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at der som nævnt i ministeriets redegørelse til Folketingets Retsudvalg af 21. december 2012 er store praktiske udfordringer forbundet med anvendelsen af sessionslogning.

Som beskrevet i redegørelsen har flere internetudbydere imidlertid fundet måder at foretage sessionslogning på, som gør de loggede oplysninger mere anvendelige for politiet, hvilket har haft betydning for politiets efterforskning i konkrete sager.

Det er generelt Justitsministeriets opfattelse, at oplysninger om tele- og internettrafik, der registreres og opbevares i medfør af logningsbekendtgørelsen, er af væsentlig betydning for politiets efterforskning og opklaring af alvorlige forbrydelser.